รูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

Model of strategy for development and Knowledge Management of Baan Dong Yen Community at Uthong District Suphanburi Province

พนัส จันทร์ศรีทอง*

*สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

*Corresponding author. E-mail : pada_555@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษารูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี และ 2. ยืนยันรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรได้แก่ ประชาชนในชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 973 คน โดยได้คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 283 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบบันทึก 2) แบบสัมภาษณ์ และ 3) แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน (2) การพัฒนาสินค้าและบริการ (3) คุณภาพชีวิต (4) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (5) การมีส่วนร่วม และ (6) การบริหารจัดการ 2) ผลการยืนยันรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี มีความถูกต้องครอบคลุม เหมาะสม เป็นไปได้ และเป็นประโยชน์

คำสำคัญ: ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา การจัดการเรียนรู้

Abstract

The purpose of this research were 1) to study Model of strategy for development and Knowledge Management of Baan Dong Yen Community at Uthong District Suphanburi Province and 2) the confirmation of Model of strategy for development and Knowledge Management of Baan Dong Yen Community at Uthong District Suphanburi Province. The populations in this research were 973 people. The sample size was calculated from the Taro Yamane's table the samples were 283 people. Data were collected using 1) record form 2) interview protocol 3) questionnaire, and were statistically analyzed by Percentage, arithmetic mean, standard deviation, exploratory factor analysis, and content analysis. Findings were as follows:1. Model of strategy for development and Knowledge Management of Baan Dong Yen Community at Uthong District Suphanburi Province were: (1) development of infrastructure and community facilities (2) product and services development (3) quality of life (4) sustainable tourism development (5) participation and (6) management 2. The experts confirmed that Model of strategy for development and Knowledge Management of Baan Dong Yen Community at Uthong District Suphanburi Province was accuracy, propriety, feasibility, and utility.

Keywords: Strategy Development, Knowledge Management

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัฒน์ ปัญหาต่างๆ มีความสลับซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงรวดเร็วยิ่งขึ้น การแก้ปัญหาจำเป็นต้องมีความรอบคอบ โดยคำนึงถึงผลกระทบอย่างรอบด้าน ต้องมีความรอบรู้ และต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่าย จะต้องสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน ตั้งแต่กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมสรุปบทเรียน จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อทุกคนยอมรับซึ่งกันและกัน การรวมตัวของประชาชนที่หลากหลายทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิด องค์ความรู้ และต่อเชื่อม ประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เป็นการเสริมพลังซึ่งกันและกัน สร้างโอกาสให้ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังต้องสร้างการบริหารจัดการร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนฐานราก ให้ชุมชนท้องถิ่น

มีสิทธิ หน้าที่ และบทบาทในการจัดการทรัพยากรสาธารณะมากขึ้น ทำให้ท้องถิ่นเข้มแข็ง เกิดการประสานงานงบประมาณระหว่างองค์กรต่างๆ ทั้งในแนวราบกับท้องถิ่นหน่วยงานอื่นๆ และในแนวดิ่งกับส่วนกลาง (กรมการพัฒนาชุมชน, 2553) การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลยั่งยืน จะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ ทั้งที่เป็นทุนทางสังคม ทุนทางเศรษฐกิจ และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีมากขึ้นและเชื่อมโยงกันเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ทั้งนี้การเสริมสร้างทุนทางสังคมจะเป็นพื้นฐานหลัก โดยต้องเริ่มจากการพัฒนาคุณภาพคนให้เป็นคนที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีจิตสำนึกสาธารณะและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในชุมชนและระหว่างชุมชน และเป็นพลังของการพัฒนาประเทศ การเสริมสร้างให้ชุมชนมีการรวมตัวอย่างเข้มแข็งมาร่วมคิดร่วมเรียนรู้สู่การปฏิบัติ มีกระบวนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้ในรูปแบบที่หลากหลายตาม ภูมิสังคม ที่เหมาะสมสอดรับกับการดำเนินชีวิตบนฐานทรัพยากร ภูมิปัญญา และวิถีวัฒนธรรมชุมชน ด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรักความเอื้ออาทร มีความสามัคคี เสียสละมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองและผู้อื่น เพื่อมุ่งไปสู่ความสุขที่เกิดจาก ความสมดุล ความพอประมาณอย่างมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ ชุมชนสามารถบริหารจัดการใช้ประโยชน์จากทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างมีดุลยภาพสอดคล้องเชื่อมโยงกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมชุมชน เพิ่มพูนความสัมพันธ์อันใกล้ชิดทางสังคมระหว่างผู้คนทั้งภายในและภายนอกชุมชน ทั้งนี้การรวมตัวกันอย่างเข้มแข็งของคนในชุมชนนอกจากจะสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ยากและสลับซับซ้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาความยากจนที่มีความเป็นองค์รวมเกี่ยวพันทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการปกครอง ซึ่งต้องอาศัยชุมชนที่เข้มแข็งเป็นเสาหลักในการร่วมมือร่วมใจดำเนินการให้หลุดพ้นจากความยากจนตลอดไปแล้ว ยังช่วยให้ชุมชนสามารถพัฒนาอนาคตของชุมชนได้อีกด้วยการพัฒนาที่ผ่านมา มีการกระจายอำนาจให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนามีมากขึ้น โดยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนชุมชน ส่งเสริมกระบวนการประชาคมในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนพัฒนาอำเภอทุกขั้นตอน รวมทั้งมีส่วนร่วมตรวจสอบติดตามการดำเนินงานควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน มีวิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนทั่วประเทศ สำหรับประชาชนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนอันเป็นความก้าวหน้าของการเตรียมความพร้อมแก่ท้องถิ่นและชุมชนรองรับการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปสู่ท้องถิ่นซึ่งจักต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง (สำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2542) กระแสโลกาภิวัตน์ได้นำพาระบบเศรษฐกิจยุคใหม่และการสื่อสารไร้พรมแดนเข้ามา ความรวดเร็วของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ภาวะความเป็นเมืองมากขึ้น และพฤติกรรมการบริโภคเลียนแบบโลกตะวันตก ล้วนส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชนทั้งสิ้น ปัจจัยดังกล่าวจะเป็นภัยคุกคามหากชุมชนขาดความรอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ขณะเดียวกันอาจเป็นโอกาสในการพัฒนาของชุมชนได้เช่นกัน หากชุมชนสามารถปรับตัวและใช้ประโยชน์จากบริบทการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า“การทำให้ชุมชนเข้มแข็ง ไม่สามารถทำได้โดยการสร้างจากบุคคลภายนอกชุมชน หรือทำโดยการสอน การฝึกอบรม จัดการความรู้อย่างเป็นระบบ มีกระบวนการในการจัดการของชุมชน มีการเรียนรู้ร่วมกัน มีกิจกรรมเพิ่มคุณค่าทุนทางสังคมและเศรษฐกิจของคนในชุมชน ภายใต้ระบบความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน เป็นเครือข่ายชุมชน และมีการขยายพันธมิตรออกไปนอกชุมชนในลักษณะสร้างความสัมพันธ์” ดังนั้น ทุกชุมชนจึงต้องร่วมกัน สร้างพลังชุมชน และใช้พลังชุมชน ในการพัฒนาชุมชนการบริหารจัดการชุมชน โดยใช้กระบวนการแผนชุมชนเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ของคนในชุมชน การแก้ไขปัญหาของชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (กรมการพัฒนาชุมชน, 2553: 4)

ดังนั้นรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรีจึงมุ่งส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ การพัฒนา สร้างแนวทางการจัดการความรู้ นำสู่การปฏิบัติ อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานประวัติศาสตร์ และแหล่งอารยธรรมของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

2. เพื่อยืนยันรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ประชาชนในชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 973 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 973 คน โดยได้คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จำนวน 283 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Ratting Scale)

ตอนที่ 2 สอบถามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี รวม 100 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงร่างการวิจัย

เป็นขั้นตอนการศึกษาวิเคราะห์เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบและเป็นไปตามระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย โดยการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตำรา บทความ ข้อมูลสถิติการวิจัยของหน่วยงานต่างๆ และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำโครงร่างการวิจัย

1.1 วิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) โดยคณะผู้วิจัยดำเนินการศึกษาวรรณกรรมเพิ่มเติมจากบทความ งานวิจัย ทฤษฎีต่างๆ หนังสือ วารสาร สารสนเทศ หนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ และเอกสารทางวิชาการอื่นๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลและจัดทำแบบสัมภาษณ์

1.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้วยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In Depth Interview) เพื่อรวบรวมข้อมูล และความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยคณะผู้วิจัยกำหนดว่ากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒินี้ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาองค์ประกอบและพัฒนาเครื่องมือ

เป็นขั้นตอนการที่ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์กำหนดขอบข่ายเพื่อสร้างและพัฒนาเครื่อง

มือเพื่อนนำไปทดลองใช้ปรับปรุงคุณภาพ สร้างเป็นคำถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างและตรวจสอบความเที่ยงตรงของโครงสร้าง เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบสอบถามกับโครงสร้างเนื้อหา IOC (Index of Item-Objective Congruence) จากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีลักษณะเป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) และเป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงทั้งฉบับมาปรับปรุงตามคำเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการนำไปทดลองใช้เก็บข้อมูล (tryout) กับกลุ่มตัวอย่าง 40 คน แล้วนำมาคำนวณค่าความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยรวมทั้งฉบับโดยใช้วิธีการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach) และปรับปรุงแบบสอบถาม ได้เป็นเครื่องมือของยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี แล้วจึงนำแบบสอบถามฉบับจริงไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาองค์ประกอบ

เป็นขั้นตอนในการศึกษาองค์ประกอบของยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยหลังจากได้แบบสอบถามกลับคืนมาคณะผู้วิจัยจะทำการแปลผลข้อมูล เพื่อหารูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

ขั้นตอนที่ 4 การยืนยันรูปแบบ โดยวิธีสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เป็นขั้นตอนโดยการยืนยันรูปแบบโดยวิธีสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยนำรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบยืนยัน ความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) ความเหมาะสม (Propriety Standards) ความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) และความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) ของรูปแบบ และข้อคิดเห็นอื่นๆ แล้วผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูล สรุปผลและรายงาน

ขั้นตอนที่ 5 สรุปและรายงาน

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (connoisseurship) และการสนทนากลุ่มที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาสรุปเขียนเป็นร่างรายงานผลการวิจัย แล้วจัดทำเป็นรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ข้อค้นพบ 2 ส่วนคือ 1) องค์ประกอบของยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี และ 2) รูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรีมีรายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบของยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

องค์ประกอบของยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ เรียงตามน้ำหนักองค์ประกอบที่ได้จากมากไปน้อยคือ 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน 2) การพัฒนาสินค้าและบริการ 3) คุณภาพชีวิต 4) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 5) การมีส่วนร่วม และ 6) การบริหารจัดการ

โดยในแต่ละองค์ประกอบมีจำนวนตัวแปร ค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) และค่าร้อยและของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 มีตัวแปรจำนวน 16 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนัก ตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.851 - 0.665 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 13.264 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 13.264 และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 13.264

องค์ประกอบที่ 2 มีตัวแปรจำนวน 4 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.699 - 0.655 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 10.743 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 10.743 และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 24.007

องค์ประกอบที่ 3 มีตัวแปรจำนวน 12 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.776 – 0.686ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 10.296 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 10.296 และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 34.303

องค์ประกอบที่ 4 มีตัวแปรจำนวน 10 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.830 – 0.652 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 9.816 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 9.816และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 44.119

องค์ประกอบที่ 5 มีตัวแปรจำนวน 3 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.711 - 0.672 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 6.315 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 6.315และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 50.433

องค์ประกอบที่ 6 มีตัวแปรจำนวน 5 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.711 - 0.653 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 5.996 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 5.996 และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 56.429

ตารางที่ 1 องค์ประกอบและค่าความแปรปรวนของตัวแปร

องค์ประกอบ (component)	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Values)	ค่าความแปรปรวนร้อยละ (% of Variance)	ค่าความแปรปรวนสะสมร้อยละ	ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Values)	ค่าความแปรปรวนร้อยละ (% of Variance)	ค่าความแปรปรวนสะสมร้อยละ
1	15.363	15.363	15.363	13.264*	13.264	13.264
2	14.016	14.016	29.379	10.743*	10.743	24.007
3	10.846	10.846	40.225	10.296*	10.296	34.303
4	6.634	6.634	46.859	9.816*	9.816	44.119
5	5.404	5.404	52.264	6.315*	6.315	50.433
6	4.166	4.166	56.429	5.996*	5.996	56.429

2. ผลการยืนยันรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการยืนยันรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี มีความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) เหมาะสม (Propriety Standards) เป็นไปได้ (Feasibility Standards) และเป็นประโยชน์ (Utility Standards)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นในการอภิปรายผล 2 ประเด็น คือ 1) องค์ประกอบของรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี 2) ผลการยืนยันรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบของรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

ผลที่ได้จากการวิจัย พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี 6 องค์ประกอบ เรียงตามน้ำหนักองค์ประกอบที่ได้จากมากไปน้อยคือ (1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน (2) การพัฒนาสินค้าและบริการ (3) คุณภาพชีวิต (4) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (5) การมีส่วนร่วม และ (6) การบริหารจัดการ ซึ่งองค์ประกอบรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นพหุองค์ประกอบโดยแต่ละองค์ประกอบเกิดจากการใช้วิธีทางสถิติ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้องค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ มีตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบครอบคลุมและสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาและการจัดการความรู้ ซึ่งนักวิจัยที่ได้ทำการศึกษาไว้ ดังนั้นสามารถอภิปรายผลในภาพรวมทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้ดังนี้

(1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน

องค์ประกอบที่ 1 มีตัวแปรจำนวน 16 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนัก ตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.851 - 0.665 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 13.264 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 13.264 และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance)

เท่ากับ 13.264 โดยพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า มีการส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ให้นักท่องเที่ยวได้รู้และเข้าใจ นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารจัดการชุมชน มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ชุมชนมีวิสาหกิจที่เข้มแข็ง มีความต่อเนื่องของโครงการพัฒนาชุมชนชุมชนมีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกชุมชน มีการวางแผนโครงการพัฒนาชุมชน มีการติดตามประเมินผลโครงการพัฒนาชุมชน มีการให้คำแนะนำในการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ จากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนมีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาชุมชนอย่างพอเพียง มีการสอบถามความต้องการพัฒนาชุมชนในเรื่องต่าง ๆ จากคนในชุมชน มีการบันทึกผลโครงการพัฒนาชุมชน มีการประเมินผลโครงการพัฒนาชุมชน มีการรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ ทรงคุณ จันทจร และคณะ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณค่าอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการนำมาประยุกต์เป็นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งการศึกษาคุณค่าอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการนำมาประยุกต์เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคกลางและภาคใต้เกิดขึ้นจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้คุณค่าอัตลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นในภูมิภาคเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เนื่องจากเทคโนโลยี สมัยใหม่เข้ามามีบทบาทในชุมชนมากยิ่งขึ้น และในภาวะความจำเป็นในการพัฒนาประเทศ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น ทำให้ศิลปวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้กาลังสูญหายไปไม่ได้รับการพัฒนา ส่งเสริมอนุรักษ์ และการ ใช้ประโยชน์ในวิถีชีวิต ของคนในชุมชน และยังสอดคล้องกับ พจนารถ กรึงไกร (2545) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม กรณีศึกษา ตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย พบว่า บทบาทของผู้นำชุมชนมีผลต่อการมีส่วนรวมทั้งด้านการรวมคิดวางแนวทาง การร่วมดำเนินการ การร่วมการประสานงาน การร่วมรับผลประโยชน์ และการติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนเฉพาะด้านเพศมีผลต่อการมีส่วนร่วมด้านการคิดวางแนวทางจัดการแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้นและผลการศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้นำชุมชนกับการมีส่วนร่วม และปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม พบว่า 1. บทบาทของผู้นำชุมชนที่แตกต่างกัน ทั้งด้านหน้าที่

รับผิดชอบการประสานงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน ด้านการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมคิด ร่วมดำเนินการประสานงานและร่วมรับผลประโยชน์ รวมทั้งติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยว 2. เพศหญิงจะมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย 3. ผู้ที่มีส่วนร่วมคิดมักจะมีส่วนร่วมดำเนินการ ประสานงานร่วมรับผลประโยชน์และร่วมติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไปด้วย 4. ผู้อาศัยอยู่ในชุมชนนานกว่า จะมีการเข้าร่วมกลุ่มในชุมชนมากกว่าผู้อาศัยอยู่ไม่นาน

(2) การพัฒนาสินค้าและบริการ

องค์ประกอบที่ 2 มีตัวแปรจำนวน 4 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.699 - 0.655 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 10.743 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 10.743 และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 24.007 โดยพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า ชุมชนได้รับการสนับสนุนจากองค์การทางการเมือง มีความสามารถในการแข่งขันระดับอาเซียน ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชน ชุมชนมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล สอดคล้องกับ ภูสิทธ์ ขันติกุล (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นลักษณะลำดับขั้นฐานเจดีย์ ซึ่งเปรียบได้ว่าการเป็นฐานเจดีย์นั้นทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ก่อนส่วนอื่น ๆ มากที่สุดและเข้าถึงง่ายที่สุด โดยเปรียบให้เห็นว่ากิจกรรมทางการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุดและเข้าถึงง่ายที่สุด และยังสอดคล้องกับขจรศักดิ์ วงศ์วิราช (2554) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนนวดแผนไทยบ้านแม่ทะ ตำบลแม่ทะ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง โดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความร่วมมือในการดำเนินงาน มีความเสียสละ มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสมาชิกกลุ่มต้องมีความรู้ความเข้าใจและความสำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นปัจจัยหลัก และมีกระบวนการเลือกสรรผลิตภัณฑ์ที่เหมาะแก่การพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมและยอมรับของสมาชิกกลุ่ม ประกอบกับการดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์จะต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานโดยมีการตรวจสอบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในทุกขั้นตอน และยังสอดคล้องกับ ชัยฤทธิ์ เบญญากาจ (2547) ได้วิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมของประชาคมในการพัฒนาตำบลบางตาวา อำเภอหนองจิกจังหวัดปัตตานี" พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาคมใน

การพัฒนา ตำบลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางจำแนกเป็นรายด้านตามลำดับดังนี้ 1) ด้านการรับรู้ข่าวสาร 2) ด้านการประมวลปัญหาและความต้องการของตำบล 3) ด้านการเสนอข้อคิดเห็นในการพัฒนาต่อองค์การบริหารส่วนตำบล 4) การติดตามและประเมินผล และ 5) ด้านการให้และรับประโยชน์จากโครงการปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมการเป็นประชาคมตามแนวทางของทางราชการและการมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาตำบลปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

(3) คุณภาพชีวิต

องค์ประกอบที่ 3 มีตัวแปรจำนวน 12 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.776 – 0.686ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 10.296 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 10.296 และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 34.303 โดยพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า ชุมชนมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของชุมชน ชุมชนมีการอบรมพัฒนาคนในชุมชนอย่างต่อเนื่อง ชุมชนมีการเสริมสร้างแรงจูงใจที่ดีให้คนในชุมชน ชุมชนมีการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีให้คนในชุมชน ผู้บริหารของชุมชนคำนึงถึงความเท่าเทียมกัน ของคนในชุมชน ชุมชนมีการจัดการที่ดีสามารถช่วยให้ลดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาในการทำงานได้คนในชุมชนมีความคาดหวังถึงความสำเร็จและผลตอบแทนที่ได้รับอย่างเหมาะสม ชุมชนมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร (ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อบต. เทศบาล เป็นต้น) กับคนในชุมชนชุมชนมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อความอยู่รอด ชุมชนมีการสร้างเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากชุมชนอื่น ผู้บริหารและบุคลากรในชุมชนมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน และชุมชนมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมสอดคล้องกับ ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์อย่างมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า วิสาหกิจชุมชนไม่มีสื่อประชาสัมพันธ์ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สินค้าและองค์กร การสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายด้วยการสื่อสารจากสื่อบุคคลเพียงอย่างเดียว ส่งผลให้การสื่อสาร การตลาดเป็นไปได้ช้าและไม่แพร่หลาย ซึ่งส่งผลต่อยอดจำหน่าย การรู้จักสินค้าและตราสินค้า ดังนั้น จึงได้มีการ พัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสิ่งพิมพ์ขึ้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและงบประมาณของชุมชน ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของวิสาหกิจ ชุมชน 3 ระดับ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมโดยบุคคล 2) การมีส่วนร่วมโดยเนื้อหา 3) การมีส่วนร่วมในกระบวนการ ผล การศึกษาความพึงพอใจ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อสื่อประชาสัมพันธ์ที่พัฒนาขึ้นในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ ซอลลิส์ และ โจนส์ (Sallis and Jones, 2002) ได้ทำการศึกษา องค์ประกอบที่สำคัญ ในการจัดการความรู้ ในองค์กร พบว่า องค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์และพันธกิจ ยุทธศาสตร์องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมองค์กร องค์ประกอบด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำและการจัดการ องค์ประกอบด้านทีมงาน และทีมการเรียนรู้ องค์ประกอบด้านกระบวนการในการแบ่งปันความรู้ การสร้างสรรค์ ความรู้และความชำนาญ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งเสริมให้การจัดการความรู้ในองค์การประสบความสำเร็จ โดยองค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับการกำหนดความรู้ที่สำคัญไว้ในองค์กร และยังสอดคล้องกับ เชนน์ (Chen, 2004) นักศึกษาปริญญาเอกแห่งมหาวิทยาลัย Nova Southeasternประเทศสหรัฐอเมริกาได้ทำาการวิจัยเกี่ยวกับ องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการความรู้ พบว่า ปัจจุบันองค์กรที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีการนำการจัดการความรู้มาใช้ในองค์กร โดยองค์กรเหล่านั้นมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญในการจัดการความ รู้ คือ มีผู้นำที่มีพฤติกรรมในการส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการการจัดการความรู้โดยกำหนดไว้ในวิสัยทัศน์องค์กร ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้ที่กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ด้วย

(4) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบที่ 4 มีตัวแปรจำนวน 10 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.830 – 0.652 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 9.816 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 9.816 และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 44.119 โดยพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า มีการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีการส่งเสริมการสร้างอาชีพของคนในชุมชน มีการส่งเสริมการผลิต แปรรูป อาหาร มีการส่งเสริมการผลิต หัตถกรรม มีการส่งเสริมให้ความรู้การเพาะปลูก เกษตรอินทรีย์ มีการส่งเสริมจัดจำหน่ายผลผลิตเกษตรอินทรีย์ มีการส่งเสริมและสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าของชุมชน มีการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดและผู้มีอิทธิพล มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน มีการสืบทอดภูมิปัญญาด้านการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับ อุไรวรรณ ปรางอุดมทรัพย์ (2544) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพของชุมชนบ้านสูงนูน จังหวัดกระบี่ ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่บ่งชี้ถึงศักยภาพของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประกอบ

ด้วย 4 ปัจจัยหลัก คือ ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ ปัจจัยด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านกิจกรรมและการจัดการนักท่องเที่ยว และปัจจัยองค์กรชุมชน ทำให้ทราบว่าศักยภาพของชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่ ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีในระดับปานกลาง โดยมีศักยภาพในปัจจัยด้านองค์กรชุมชนมากที่สุด แต่ยังขาดการดำเนินงานด้านกิจกรรม และการจัดการท่องเที่ยว การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะ คือ รัฐบาลควรส่งเสริมและให้การสนับสนุนด้านการฝึกอบรมแก่ชุมชนอย่างสม่ำเสมอและควรจัดกิจกรรมส่งเสริมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์รวมทั้งให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่มากขึ้น

(5) การมีส่วนร่วม

องค์ประกอบที่ 5 มีตัวแปรจำนวน 3 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.711-0.672 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 6.315 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 6.315 และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 50.433 โดยพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า ผู้บริหารของชุมชนสามารถทำงานได้ด้วยตัวเอง ชุมชนให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ เข้าใจแนวคิด และวิถีการของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ ประภัสร์ อ่อนฤทธิ์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การจัดทำแผนชุมชนของหมู่บ้านในจังหวัดกำแพงเพชร” ซึ่งผลดำเนินการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดทำแผนชุมชนของหมู่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้านได้ดำเนินการทั้ง 8 ด้าน โดยด้านวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลชุมชนดำเนินการมากที่สุด ส่วนปัญหาที่พบได้แก่ด้านการติดตามประเมินผลและการสรุปบทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านปัจจัยภายใน คณะกรรมการหมู่บ้านมี โครงสร้างองค์กรและระบบการบริหารงานที่มีความคล่องตัวสูงและปรับเปลี่ยนได้เหมาะสมตามสถานการณ์และปัจจัยภายนอก ของการจัดแผนชุมชน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนในการจัดทำแผนชุมชนสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลแต่บุคลากรขาดความเข้าใจเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนชุมชนของหมู่บ้านในจังหวัดกำแพงเพชร มีจุดแข็ง 11 ข้อ จุดอ่อน 17 ข้อ โอกาส 8 ข้อ และอุปสรรค 10 ข้อ 2) กลยุทธ์การจัดทำแผนชุมชนของหมู่บ้านในจังหวัดกำแพงเพชรที่สำคัญประกอบไปด้วย 4 พันธกิจ 4 ประเด็นกลยุทธ์ 4 เป้าประสงค์ และจัดทำ 10 กลยุทธ์ 36 ตัวชี้วัด และ 58 มาตรการ 3) ผลการประเมินกลยุทธ์การจัดทำแผนชุมชนของหมู่บ้านในจังหวัดกำแพงเพชร ที่พัฒนาขึ้นในด้านความสอดคล้อง และการยอมรับได้อยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านความเหมาะสม และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

(6) การบริหารจัดการ

องค์ประกอบที่ 6 มีตัวแปรจำนวน 5 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.711 - 0.653 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen Value) เท่ากับ 5.996 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percentage of Variance) เท่ากับ 5.996 และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของตัวแปร (Cumulative Percentage of Variance) เท่ากับ 56.429 โดยพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า มีการบริหารจัดการชุมชนให้ประสบความสำเร็จและมุ่งผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ ชุมชนส่งเสริมให้บุคลากรมีจิตสาธารณะ มีการบริหารจัดการชุมชนด้วยความสะดวกรวดเร็ว มีการสร้างความตระหนักในการสร้างชุมชนที่เข้มแข็งและยั่งยืน มีการยกระดับคุณภาพที่พักแรมและร้านอาหารให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับ ธงชัย อินทรพันธุ์ (2545) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย กรณีศึกษา ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยศึกษาความคิดเห็นจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวจำนวน 100 คน ทั้งที่ไปเช้า เย็นกลับและพักค้างแรม พบว่า การจัดการท่องเที่ยวรูปแบบนี้เพิ่งเริ่มมีได้ไม่นานนัก ควรดึงให้ประชาชนในท้องถิ่นประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในท้องถิ่น โดยเฉพาะ องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารงานด้วยตนเอง และมีนโยบายในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางนี้อยู่แล้วสำหรับผลการศึกษาในด้านผู้ใช้บริการให้ยอมรับหรือสนองตอบในทางที่ดี ปัญหาอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญ คือ ความมีมาตรฐานของการบริการด้านอาหารที่พัก และบุคลากรที่ให้บริการในธุรกิจประเภทนี้ ตลอดจนการช่วยเหลือจากหน่วยงานของภาครัฐในการสนับสนุน เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งขึ้น และขณะเดียวกันก็เป็นการปลุกกระแสการอนุรักษ์ให้เกิดขึ้นในชุมชนต่อไป

2. การยืนยันรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

จากการยืนยันรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ดังกล่าวมีความถูกต้องครบถ้วน เหมาะสม เป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่า องค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบนั้น เป็นปัจจัยพื้นฐานซึ่งมีความครอบคลุมสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นที่เกี่ยวข้องการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง ทั้งนี้เพราะองค์ประกอบดังกล่าว มาจากข้อมูลจริงในด้านความคิดเห็นและเหตุผลแล้วจึงไม่มีข้อโต้แย้ง ประเด็นจึงอยู่ที่การทำให้เกิด

ผลเป็นรูปธรรมซึ่งแล้วแต่อุปสรรคในแต่ละท้องถิ่นหรือชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาวิจัยในการนำรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการจัดการความรู้ชุมชนบ้านดงเย็น อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ไปใช้ในการพัฒนาและจัดการความรู้กับชุมชนอื่น

2. ควรศึกษาวิจัยในเจาะจงในแต่ละองค์ประกอบทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมการพัฒนาชุมชน. (2553). **การพัฒนาแผนชุมชน การบูรณาการแผนชุมชน**. สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพชุมชน. กรุงเทพฯ: สุภัชนิญค์ พริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด.

ขจรศักดิ์ วงศ์วิราช. (2554). **รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนนวดแผนไทยบ้านแม่ทะ ตำบลแม่ทะ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง**. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

ชัยฤทธิ์ เบญญากาจ. (2547). **การมีส่วนร่วมของประชาคมในการพัฒนาตำบลตาวา อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี**. ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ทรงคุณ จันทจร และคณะ. (2552). **คุณค่าอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการนำมาประยุกต์เป็นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**. สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธงชัย อินทรพันธุ์. (2545). **การจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม.** วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์. (2559). **การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์อย่างมีส่วนร่วมของชุมชน**. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

ภูสิทธ์ ขันติกุล. (2553). **รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร.** มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ประภัสร์ อ่อนฤทธิ์. (2558). **การพัฒนากลยุทธ์การจัดทำแผนชุมชนของหมู่บ้านในจังหวัดกำแพงเพชร.** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

พจนารถ กรึงไกร. (2545). **การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม : กรณีศึกษาตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2542). **การพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทย**. เอกสารประกอบการประชุมประจำปี.

อุไรวรรณ ปรางอุดมทรัพย์. (2544). **ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษาชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่.** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Chen, Y. Paying Customers to Switch. **Journal of Economics & Management Strategy.** 6 (Apirl 2004): 877–897.

Sallis, E. and Jones, G. 2002. **Knowledge Management in Education**. London : Kogan page.